

امکان سنجی توسعه گردشگری ورزشی (قایقرانی رفتینگ) در رودخانه سیروان

فاتح فرازبانی^۱ آزاد معتمدیان^۲ محمد احسانی^۳ هاشم کوزه چیان^۴ معصومه نوبهار^۵

چکیده

از عواملی که بر توسعه گردشگری ورزشی در یک کشور اثرگذار است منابع طبیعی آن کشور است. بنابراین هدف اصلی این تحقیق امکان سنجی توسعه گردشگری قایقرانی (رفتینگ) در رودخانه سیروان می باشد. جامعه آماری رودخانه های حوضه آبریز رشته کوه های زاگرس در منطقه استان های کردستان و کرمانشاه می باشد. این پژوهش به صورت موردی بر روی شاخه اصلی رودخانه سیروان به طول ۴۳ کیلو متر از روستای پالنگان تا زمین های زلته می باشد. ابزار گرد آوری داده ها، اطلاعات علمی موجود، نقشه رودخانه با مقیاس ۵۰۰۰:۱، نقشه ماهواره ای، برنامه نرم افزاری GIS، دستگاه GPS، قایق شش نفره رفتینگ، کایاک، کانو، متر، منابع کتابخانه ای و نوشتاری الکترونیکی، چک لیست و استاندارد های مورد نیاز برای اجرای قایق رانی رفتینگ در درجات متفاوت (شش درجه) استفاده شده است. که پس از جمع آوری داده ها به تطبیق آن با استانداردهای جهانی جهت رسیدن به اهداف تحقیق پرداخته شد. از یافته های تحقیق نتایج زیر حاصل شد. در یازده کیلومتر اول که ما بین روستای پالنگان تا روستای دیوزناو می باشد به علت نبود جاده امکان برگزاری قایق رانی وجود نداشت و ۳۲ کیلو متر باقی مانده امکان قایقرانی با قایق های کانو و کایاک (یک نفره، دو نفره) شش و هشت نفره رفتینگ در درجات مختلف (۱ تا ۴) وجود داشت.

واژه های کلیدی: اکوتوریسم، گردشگری ورزشی، قایقرانی رفتینگ، سیروان

۱- کارشناسی ارشد دانشگاه تربیت مدرس

۲- هیئت علمی دانشگاه پیام نور مرکز جوانرود

۳- استادیار دانشگاه تربیت مدرس

۴- دانشیار دانشگاه تربیت مدرس

۵- هیئت علمی دانشگاه پیام نور مرکز جوانرود